Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 79. | Нинѣ: гр. к. Терент. Мак. рим. к. Сотера | Завтра: Антипы см. Войцѣха | Пятниця 10 (22) цвѣтня 1892. | Всхôдъ сонця 4 г. 59 м.; захôдъ 7 г. 0 м. Баром. 760 терм. + 5·6° + 3·6°. | Рôкъ II.

Пôднесене добробыту въ народѣ.

II.

Що до товариствъ господарскихъ, то повиннѣ бы намъ бути примѣромъ Чехи, де не то кождый повѣтъ, але и майже кожда сторона мае свое товариство господарске.

Скаже намъ хтось, що такихъ товариствъ намъ не потреба, що они навѣть злишнѣ, бо вже на то суть читальнѣ товариства „Просвѣты“, котрѣ мають дбати про пôднесене добробыту въ народѣ. Статуты згаданого товариства приписують навѣть широку дѣяльнôсть читальнямъ въ сѣмъ напрямѣ. Правда, и читальнѣ мають той обовязокъ, якій спадавъ бы на товариства господарскѣ. Єсть се дуже красна рѣчь и доказъ на то, що мы вже въ попереднôмъ числѣ сказали, а именно, що просвѣта и пôдношене добробыту можуть разомъ побôчь себе поступати. Лишь отъ що: читальня така, хочь бы основана на статутахъ „Просвѣты“, може и мае право дбати лишь про ту громаду, для котрои она завязана. А щожь робити зъ тыми громадами, де не може завязати ся читальня, хочь бы лишь зъ тои простои причины, що въ нихъ нема або таки зовсѣмъ або на стôлько людей, щобы могли основати читальню? Чи лишати тѣ громады вже на боцѣ и не дбати про ихъ добробытъ, доки ажь они не поступлять на стôлько въ просвѣтѣ, що будуть могли основати самѣ у себе свою читальню? Колижь бы були товариства господарскѣ, то они могли бы сполучати въ собѣ й кôлька або кôльканацять громадъ а до нихъ могли бы належати не лишь люде письменнѣ, але и неписьменнѣ, а помôчь и порада товариства выходила бы зарôвно всѣмъ въ хосенъ.

Але коли вже бесѣда про читальнѣ товариства „Просвѣты“, то мусимо тутъ сказати, що они то насунули намъ гадку, якъ бы то можна успѣшнѣйше пôдносити добробытъ въ народѣ. Въ § 50 статута „Просвѣты“ де бесѣда про право и обовязокъ выдѣлу читальнѣ, сказано мѣжь иншимъ пôдъ буквою ж) такъ: „Вводити въ жите спôлки рôльничо-господарскѣ и промысловѣ, якъ также и шпихлѣрѣ зъ збôжемъ спôльными силами членôвъ читальнѣ.

„Вводити въ жите“ не значить ще, що членами якоись спôлки рôльничо-господарскои мусѣли бы бути конче лишь самѣ члены читальнѣ; можуть бути ними й иншѣ люде, навѣть не конче изъ однои и тои самои громады, але й зъ другихъ сусѣднихъ громадъ. Въ тôмъ то й велика задача читаленъ Просвѣты. Имъ отвирае ся тутъ широке и вдячне поле до дѣланя. Треба лишь брати ся до роботы. Що декотрѣ зъ тыхъ читаленъ вже зрозумѣли свою задачу, найлѣпшимъ доказомъ, що они заводять у себе шпихлѣрѣ зъ збôжемъ. Але введене въ жите спôлки рôльничо-господарскои то вже трохи ширшій кругъ дѣланя и длятого побоюемось, що въ сѣмъ напрямѣ забракне читальнямъ силъ и вôдваги до дѣланя. Тутъ треба бы вже розширити свою дѣяльнôсть не на одну громаду, але на кôлька або й кôльканацять. Добре зорґанізована спôлка господарска, могла бы мати не лишь надѣю але й право на помôчь краю и державы, а тогды принесла бы великій хосенъ для тои стороны, въ котрôй була бы завязана. Щобы однакожь яка небудь читальня могла дати починъ до такои орґанізаціѣ, о тôмъ дуже сумнѣваемось; знайдесь може одна або друга, але всѣ того не зроблять. Въ сѣмъ напрямѣ отже була бы конче потрѣбна помôчь центрального выдѣлу.

Звѣстна рѣчь, що центральный выдѣлъ „Просвѣты“ не може знати, де и якѣ суть потребы и що въ якôйсь сторонѣ може зробити читальня въ справѣ введеня въ жите якого господарского товариства або, що на одно выходить, якоись рôльничо-господарскои спôлки, а зъ письменныхъ вôдзывôвъ и справозданъ може вôнъ мати лишь неточне и неясне понятє. Мусѣвъ бы отже за кождый разъ розслѣджувати справу через свого делеґата, высыланого спеціяльно въ сѣй справѣ. Дѣло проволѣкалось бы, а загальный интересъ лишь терпѣвъ бы на тôмъ. Длятого то по нашôй думцѣ було бы дуже на часѣ, колибъ центральный выдѣлъ товариства „Просвѣты“

ОСТАПЪ БОНДАРЧУКЪ

Повѣсть Іос. Игн. Крашевского.

(Дальше.)

По пôвночи загуркотѣли два возы передъ ґанкомъ. Се Альфредъ спѣшивъ на ратунокъ стрыя, а Михайлина, мимо просьбъ и вôдраджуваня тѣтки, бѣгла до лôжка батька. Стрѣтили ся мовчки и повитали ся поглядомъ у сали, вôдтакъ обое побѣгли разомъ до комнаты ґрафа. Не було часу и не було кому сказати имъ, що Остапъ усѣхъ випередивъ. Зъ великимъ задивомъ побачили они, якъ вôнъ дрѣмавъ на креслѣ коло лôжка ґрафа. Михайлина цофнула ся, почервонѣла и зблизилась до батька. Вôнъ спавъ, але спокôйнымъ сномъ уже переможенои недуги. Вôдъ шелесту входячихъ, збудивъ ся Остапъ и выдививсь; а побачивши стоячу надъ батькомъ Місю, зачавъ єѣ успокоювати.

— Ґрафъ буде здоровъ, я ручу за те,— сказавъ тихо — лишѣмъ єго въ спокою. Я щасливый, що въ часъ мôгъ приѣхати, щобы єго ратувати.

Альфредъ и Михайлина стиснули єго за руку.

— Не знаю, що за прочуте казало менѣ,— шепнувъ Альфредъ — що ты мусишь ту бути. Толкувавъ я собѣ се, що то неможливе; такъ нѣ, серце казало менѣ, що таки мусить бути.

— А теперь — сказавъ Остапъ — я лишаю васъ при нѣмъ, бо менѣ пора до моихъ хорыхъ, до тыхъ, котрыхъ ще живыми заставъ, бо богато-богато померло.

Нѣхто не думавъ єго здержувати, такъ всѣ були занятѣ розпытомъ про слабôсть ґрафа; отже вийшовъ неспостережено зъ хаты и побѣгъ знову у село. Вже свитало. Вихоръ утихомиривъ ся, пожаръ погасъ и ранна зоря сіяла на блѣдôмъ тлѣ осѣнного неба. Темный дымъ зô згарища злѣтавъ въ гору и розлягавъ ся на вохкôй земли.

Въ хатѣ однѣ спали спокôйнымъ сномъ, а другѣ вѣчнымъ. Старый Романъ не живъ. Внуча заразившись вôдъ дѣда, догарало въ страшныхъ мукахъ. Зоя и Иванъ мали ся лѣпше. Федько стерѣгъ ихъ. На твердôй лавѣ, постеливши собѣ плащъ, поклавъ ся Остапъ и заснувъ на хвилю, бо вже третю нôчь не прижмуривъ ока.

VIII.

Въ два днѣ по описаныхъ пригодахъ, ґрафъ прийшовъ зовсѣмъ до себе. Альфредъ и Міся не вôдступали вôдъ єго лôжка. Побачивши ихъ, вôнъ вытягнувъ руку, якъ бы обудивъ ся зъ довгого сну, або вернувъ зъ довгои подорожи.

— Я тобѣ виненъ жите — сказавъ до Альфреда.

— Не менѣ виненъ ты, стрыю дорогій, а кому иншому.

Міся лякала ся, щобы имя ненавистного чоловѣка не зворушило занадто батька, тому перебила Альфредови.

— Хтожь ту бувъ? — спытавъ ґрафъ.

— Лѣкарь — вôдповѣла Міся.

— И ты вже разъ вернула до мене, — зъ докоромъ сказавъ старый. — Якъ бы я не захорувавъ, то ты була не пригадала собѣ батька.

— Тату, любый тату, моя вина, не докоряй менѣ; оставъ то на пôзнѣйше, коли будешь здоровшій.

Зъ обавы, щобы ґрафъ не втомивъ ся, не дали єму довго говорити. Скоро зачавъ вôнъ вертати до здоровля, бо бувъ и самъ сильный и не втомленый думками, (котрыхъ не надуживавъ) анѣ нѣякими надужитями; тому скорше, якъ иншѣ, вôдзыскувавъ давнѣ силы. Остапъ не показавъ ся бôльше у дворѣ у лôжка хорого, але що дня кликала єго Михайлина и вôнъ зъ нею та зъ Альфредомъ проводивъ частину вечера.

Страшна недуга, десяткуюча въ декотрыхъ околицяхъ цѣлѣ села и найбôльшѣ оселѣ, зачинала помалу уставати. Число хорыхъ и вмираючихъ зменшило ся, а побожный народъ казавъ, що се въ наслѣдокъ хрестôвъ, поставленыхъ на дорогахъ.

Альфредъ проймаючимъ окомъ дививъ ся на Остапа и на сестру, та лякавъ ся нового

установивъ окремого сталого люстратора своихъ читалень. Розумѣе ся, що такому люстраторови треба бы визначити сталу платню, зô взглядôвъ на теперѣшнѣ фонды товариства, що найвысше 500 до 600 зр. Люстраторъ такій, коли вже не фахово ученый господарь, повиненъ бы бути бодай чоловѣкъ обзнакомленый добре зъ справами и потребами господарскими. Єго бы рѣчею отже було розслѣдити, де при помочи якоись читальнѣ далась бы ввести въ житє яка рôльничо-господарска спôлка; вôнъ бы порадивъ ся зъ выдѣломъ дотычнои читальнѣ, предложивъ бы справу центральному выдѣлови, той бы порадивъ надъ тымъ и давъ инструкцію выдѣлови читальнѣ, а сей приступивъ бы тогды до дѣла и ввѣвъ єго въ житє. Такимъ способомъ могли бы до кôлькохъ лѣтъ повстати у насъ провінціональнѣ товариства господарскѣ чи тамъ рôльничо-господарскѣ спôлки, котрѣ при ревныхъ трудахъ принесли бы певно великій хосенъ господарямъ и цѣлому краєви, помагаючи выдвигати нарôдъ зъ бѣды та нужды.

Замѣсть установляти одного люстратора при центральнôмъ выдѣлѣ зъ платнею 500 до 600 зр. можна бы установити на разѣ двохъ проживаючихъ на провінціи н. пр. въ Перемышли и Станиславовѣ або Коломыи зъ платнею 250 до 300 зр. и коштами подорожи. Кошты тѣ могли бы оплачувати по части читальнѣ, по части центральный выдѣлъ. Стôлько о товариствахъ господарскихъ. Про иншѣ способы пôднесеня добробыту въ народѣ поговоримо пôзнѣйше.

Буковиньскій Соймъ.

Выборы до буковиньского сойму вôдбули ся вже давно, а о скликаню сойму доси ще не чувати нѣчого. Недавно ще говорено, що буковиньскій соймъ буде скликаный ажь пôдъ конець липня або зъ початкомъ серпня, но се здаєсь бути рѣчь дуже неимовѣрна, бо ледви, щобы въ самѣ жнива скликувано соймъ, въ котрôмъ бôльшость, бо ажь 14 пословъ, суть хлѣборобами, властителями бôльшихъ посѣлостей. Старый буковиньскій Выдѣлъ краєвый урядує ще дальше, а пôсля права повиненъ вôнъ урядувати лишь до новыхъ выборôвъ. Здаєсь отже, що речинець скликаня сойму буде вже незадовго означеный. Зъ Черновець доносять, що президентъ краю, ґр. Паче, выѣхавъ до Вѣдня и загально догадують ся, що выѣздъ сей стоить въ звязи зъ именованємъ нового маршалка краєвого; въ нерумуньскихъ кругахъ на Буковинѣ бодай бажають дуже того, щобы бар. Василько не бувъ знову маршалкомъ краєвымъ.

Зъ огляду на то, що Русины на Буковинѣ становлять бôльшôсть населеня и що они тамъ все таки вже на стôлько пôддвигнули ся, що становлять важный чинникъ въ політичнôмъ житю краю, не вôдъ рѣчи буде розглянутись въ тамошнôй ситуаціи.

Що до самого сойму, то вôнъ по новыхъ выборахъ буде складати ся изъ чотирохъ клюбôвъ, зъ котрыхъ румуньскій буде найсильнѣйшій, бо числить ажь 14 пословъ; за нимъ идуть: клюбъ нѣмецкихъ лібералôвъ зъ 8 послами, клюбъ вôрменьско-польскій зъ 5, и найслабшій клюбъ рускій зъ 4 послами. Що до званя, то складаєсь соймъ зъ 14 властителѣвъ бôльшихъ посѣлостей, 3 православныхъ священникôвъ, 3 урядникôвъ судовыхъ, 3 професорôвъ, 3 капіталістôвъ, 2 урядникôвъ адміністраційныхъ, 2 лѣкарѣвъ, 1 адвоката, 1 войскового (выслуженого) и 1 властителя мѣскои реальности. Пôсля вѣроисповѣданя буде засѣдати въ соймѣ переважна часть православныхъ, а вôдтакъ 5 римо-католикôвъ, 3 греко-католикôвъ, 3 вôрмено-католикôвъ, 3 жидôвъ и 1 вôрмено-православный.

Черновецка Gaz. Pol. такъ характеризує теперѣшну ситуацію на Буковинѣ:

,,Новый соймъ буде складати ся зъ чотирохъ ґрупъ національно-політичныхъ: румуньскои, вôрменьско-польскои, рускои и ліберально-нѣмецкои. Зъ огляду на се, що Выдѣлъ краєвый въ своѣмъ складѣ повиненъ вôдповѣдати розмѣрно складови сойму, годилось бы думати, що, кожда зô згаданыхъ ґрупъ одержить свого представителя, а маршалокъ — якъ се водить ся пôсля конституційного звычаю — буде именованый зъ помѣжь бôльшости соймовои.

,,Соймъ буковиньскій выбирає чотирохъ членôвъ Выдѣлу, а то послы кождои куріѣ выборчои по одному а одного цѣла палата.

,,Въ силу компромісу, заключеного мѣжь обома партіями куріѣ бôльшои посѣлости (Румунами и Вôрмено-Поляками), ся курія прирекла выбрати до Выдѣлу члена клюбу вôрмено польского, а натомѣсть клюбъ вôрм.-польскій при выборѣ зъ цѣлои палаты голосувати буде на члена клюбу румуньского. Послы куріѣ мѣскои зъ палатою торговельною — всѣ лібералы выберуть до выдѣлу члена зô свого клюбу. Лишаєсь ще курія громадъ сѣльскихъ. Въ наслѣдокъ несподѣваной побѣды въ Кимполюнзѣ, Румуны добули въ тôй куріи 7 мандатôвъ и складають бôльшôсть, Русины мають въ тôй куріѣ чотирохъ пословъ, а Вôрмено-Поляки одного посла. Тожь нема сумнѣву, що партія румуньска схоче выхôснувати свою перевагу и выбере въ тôй куріи до Выдѣлу Румуна. Въ сей спосôбъ Выдѣлъ краєвый складавъ бы ся зъ 2 Румунôвъ, 1 Вôрмено-Поляка и 1 лѣберала-Нѣмця.

,,Рускѣ послы, котрѣ заступають въ соймѣ бôльшу половину населеня, не мали бы у Выдѣлѣ краєвôмъ власнои репрезентаціѣ. Такій складъ Выдѣлу, покривджуючи Русинôвъ, не вôдповѣдавъ бы ще складови сойму, въ котрôмъ партія румуньска єсть въ меншости супротивъ трехъ иншихъ клюбôвъ. Щожь доперва, коли бы ще именовано маршалкомъ члена румуньского клюбу, о що мабуть всѣми силами старають ся у Вѣдни проводирѣ румуньскои партіѣ! Тогдѣ Выдѣлъ краєвый вже мавъ бы трехъ Румунôвъ, а тымъ самымъ и безвзглядну бôльшôсть.

,,Супротивъ того, що вага краєвои господарки лежить у Выдѣлѣ, а не въ соймѣ, и Румуны могли бы мати бôльшôсть — можна помѣчати въ краю занепокоєнє. Се занепокоєнє єсть вповнѣ оправдане, бо становище Румунôвъ, яке они заняли супротивъ иншихъ елементôвъ краю, може кождого застрашити.

,,Мы перетревали вже бурю політичну въ краю и радѣ бы дождатись мира, але се знаємо, що колибъ Выдѣлъ краєвый одержавъ бôльшôсть румуньску, невôдповѣдну нѣ складови сойму нѣ вôдносинамъ краєвымъ, то замѣсть мира стали бы новѣ невзгодины. Вôдъ безсторонности правительства и умѣренности румуньскихъ проводирѣвъ залежить зарада прикрымъ наслѣдкамъ. Въ рукахъ тыхъ двохъ елементôвъ єсть вôдповѣдь на питанє ,,Миръ чи борба?" — и они берутъ на себе вôдвѣчальность за політичнѣ вôдносины въ будучности на Буковинѣ."

Переглядъ політичный.

Вѣденьскѣ ґазеты доносять, що Є. Вел. Цѣсарь приѣде зъ кôнцемъ серпня до Гали-

---

ихъ зближеня. Міся що дня менше скрывала пристрастну прихильнôсть до Остапа и сего вже нѣхто не мôгъ не завважати; а Остапъ лише зъ поважанємъ, страхомъ и сумомъ зближавъ ся до неи. Ся удана чи правдива байдужнôсть єго, гнѣвала ще мабуть Мíсю. Не скрываючись передъ Альфредомъ, она показувала явно, зовсѣмъ явно, що кохає єго. Вечеромъ вôдходила цѣла въ сльозахъ, бо вôнъ не хотѣвъ єѣ розумѣти. Панѣ де Рошь, налякана якъ и Альфредъ, поступомъ такъ дивного привязаня безъ будучности и надѣѣ, старала ся всѣлякими способами спротивитись, перешкодити вечѣрнымъ сходинамъ, але дарма. Міся самовôльна, остра, непобѣдима, все потрафила поставити на своѣмъ.

Одного вечера зôставши сама зъ Альфредомъ такъ неспокôйна зачала ходити вôдъ вôкна до дверей, заглядати, ожидати сподѣваного приходу и голосно нарѣкати, що вкôнци постановивъ не таѣти довше знанои єму тайны и пояснити ѣй всю будучнôсть.

— Дорога Мíсю — сказавъ вôнъ — можешь менѣ вѣрити, що я люблю Остапа, однакъ хочь мы богато єму винни, хочь я высоко цѣню и щирый єго приятель, то таки твôй неспокôй о него, твоя вдяка переходять може границѣ.

— Границѣ чого? — спитала вражена Міся.

— Тôлько не гнѣвай ся, сестричко! Менѣ здає ся.... може я й помыляю ся....

— Выскажи цѣлу, цѣлу свою думку, Альфреде! додала спокôйно.

— Ты мабуть любишь єго? — вôдповѣвъ вôнъ, не знаючи, якихъ иншихъ слôвъ добрати.

Михайлина станула; подивилась, подала єму руку и спытала тихо:

— Брате, а колибъ и такъ було?

— *Колибъ и такъ було*, Мíсю — значить, що такъ єсть. Ты нещаслива и жаль менѣ тебе. Се любовь безъ завтра и безъ надѣѣ.

— Я сама те знаю! — вôдповѣла она, сѣдаючи на крѣсло и закриваючи очи — давно знаю се. Та скажи менѣ, чи можна розказати серцю, щобы не било, коли разъ рушить ся? Тажь я не силувала себе до тои прихильности, опирала ся єму, але така моя доля и хто знає, певно така Божа воля. Стало ся, брате; ты можешь жалувати мене, але чей розумѣєшь, що се за чуство, и не схочешь єго загасити, коли тлѣє у менѣ; чи се не дасть ся нѣчимъ оправдати, се выдаєсь тобѣ такъ дивнымъ, незвычайнымъ?

— Твôй батько...

— О, я знаю єго думки, але по що згадуєшь менѣ єго. Чи кожда любовь має конче замкнутись колодкою подружя? Мою любовь розвѣє вѣтеръ и довгѣ години унесуть кудысь зъ собою. Я знаю, що маю завтрѣшного дня, длятого такъ неспокôйно выглядаю єго, очѣкую, бажаю. Смѣй ся зъ мене, коли тобѣ подобаєсь.

— Я повиненъ радше плакати.

— Дай менѣ спокôй! Ты все жартуєшь. Знаєшь мою тайну, нехай же при тобѣ остане.

— Твоя тайна, дорога Мíсю, зо всѣмъ не єсть тайною, якъ тобѣ здає ся.

— Якъ то? — зриваючись кликнула Михайлина. — Вôнъ знає про се?

— Вôнъ? не знаю, але всѣ, що зъ тобою живуть, шепчуть: тѣтка, панѣ де Рошь, догадують ся. Змилуй ся, не показуй того по собѣ.

— Чижь се такъ очевидне? — наивно спытала Михайлина.

Альфредъ здвигнувъ плечима и не вôдповѣвъ нѣчого. Она задумала ся сумно, а потôмъ гордо пôднесла чоло и сказала:

— Нехай знають, нехай говорять, що менѣ то шкодить?

— А якъ хто услужный донесе твому батькови? Чи ты знаєшь, чи можешь обчислити, якѣ зъ того выйдуть наслѣдки?

— Але то не може бути! Хто посмѣвъ бы?

— Я не розумѣю — сказавъ Альфредъ — якъ се дотеперь, могло передъ нимъ скрытись, пôзнѣйше....

— Щожь робити? — спытала Міся. — Скажи, поможи менѣ, бо я не знаю.

— Дорога сестричко — зъ усмѣхомъ сказавъ Альфредъ — послухай мене троха. Зô всякимъ пристрастнымъ привязанємъ може чоловѣкъ поступити собѣ двояко: пôддати ся, або бороти ся. Сю двояку дорогу маєшь передъ собою, а я, колибъ ты мене хотѣла послухати, порадивъ бы тобѣ борбу. Сама кажешь, що любовь твоя безъ надѣѣ, такъ по що пôддаватись ѣй? Нехай вôнъ вôдъѣде, а ты забудешь про него.

(Дальше буде.)

чины, але приѣздъ сей буде мати чисто лишь характеръ войсковый. Є. Вел. Цѣсарь приѣде до Перемышля на крѣпостнѝ маневры, але до Кракова и Львова не поступить.

Зъ кôнцемъ сего мѣсяця, або зъ початкомъ мая, вôдбудуть ся нарады міністеріяльнѝ надъ уложенемъ буджету для спôльныхъ Делеґацій. Ходить чутка, що міністерство войны выступить зъ жаданемъ пôдвысшеня кождои компаніѣ о 10 вояковъ.

У Вѣдни розôйшлась знову чутка, що буковиньскій президентъ краю, ґр. Паче, мае бути перенесеный въ характерѣ президента краю зъ Черновець до Зальцбурґа.

Петербургскій Kraj нотуе вѣсть о приготовляючôй ся въ россійской радѣ державной важнôй для Поляковъ новели школьнôй. Пôсля сего закона вôльно буде польскимъ священикамъ въ Царствѣ польскôмъ учити религіѣ въ школѣ въ польскôмъ языцѣ.

Пôсля новѣйшихъ вѣстей мае наслѣдникомъ мін. Ґірса стати вѣденьскій амбасадоръ кн. Лобановъ-Ростовскій.

Францiя напытала собѣ клопоту зъ Дагомеемъ. Султанъ тамошный, Беганцинъ, бере вправдѣ данину вôдъ Франціѣ, але мимо того, де лишь може, нападае Французôвъ и убивае ихъ. Въ послѣдныхъ дняхъ приславъ вôнъ французскому ґубернаторови письмо, въ котрôмъ лае Французôвъ послѣдными словами и грозить, що розстрѣляе кождого Француза, котрый стане на его земли. Беганцинъ може поставити 15 000 войска, мужчинъ и жѣнокъ, але зъ тыхъ есть лишь 9000 добре узброеныхъ

Новинки.

Львôвъ дня 9 (21) цвѣтня.

— **Громадѣ Писаровичѣ** въ сяноцкôмъ повѣтѣ удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь въ приватныхъ фондôвъ 100 зр. запомоги на будову школы.

— **Именованя и перенесеня.** П. Міністеръ справедливости именувавъ кандидата нотаріяльного Ив. Тышецкого въ Надвôрнѣ, нотаремъ въ Старôй Соли а нотаря Станіслава Дембовского перенѣсъ въ Нового Села до Рудокъ. — П. Намѣстникъ именувавъ пôдофіцира 24-го полку пѣхоты Антона Курку канцелістомъ ц. к. Дирекціѣ поліціѣ у Львовѣ. — Дирекція почтъ и телеґрафôвъ дозволила на замѣну мѣсць службовыхъ асистентамъ почтовымъ Леопольдови Древовскому въ Краковѣ и Ив. Шолайскому въ Новôмъ Санчи. — Выдѣлъ краєвый именувавъ Константина Єнджейовича и Данила Старецкого, дотеперѣшныхъ концепістôвъ, адъюнктами концептовыми а апліканта Здислава Ґашиньского, концепістомъ. — Инспекторомъ податковымъ въ Кôцмани именованый Русинъ, п. Иванъ Сологъ.

— **На конкурсъ** зъ речинцемъ до 15 мая розписанѣ парохіи: Долина, товмацкого деканата, Сороки, деканата бучацкого и Устечко, деканата залѣщицкого.

— **На свяченôмъ** у Є. Ексц. Впреосв. Митроп. Сильвестра бувъ въ понедѣлокъ Є. ц. к. Выс. Архікн. Леопольдъ Сальваторъ и перебувъ тамъ около 2 годины. Пôдчасъ рецепціѣ спѣвавъ хоръ питомцѣвъ а спѣвъ той сподавъ ся такъ Є. Вел. Архікнязеви, що вôнъ въ доказъ своего признаня подякувавъ діреґентови хору п. Нижанковскому и подавъ ему руку.

— **Пос. Юл. Романчукъ** мае ся по операціи добре, горячки неслѣдно, але недужій буде мусѣвъ ще довшо лежати, закимъ рана зовсѣмъ загоить ся. Пôдчасъ Великодныхъ святъ вôдвѣдували п. Романчука многѝ Русины львôвскѝ.

— **Станіславôвскій епископъ Преосв. Юліянъ Куиловскій** розпôчне въ другôй половинѣ мая візитацію снятиньского деканата и скôнчить єи въ першôй половинѣ червня.

— **Товариство „Сѣчь" у Вѣдни** повѣдомляе отсимъ, що всѣмъ товаришамъ изъ краю, котрѝ хотѣли бы перенестись на одну зъ высокихъ школъ вѣденьскихъ, радо удѣлить на жадане информацій (за надôсланемъ марки почтовои), вышле списъ выкладôвъ (коштуе 10 кр.), евентуально займе ся виисомъ. По приѣздѣ просимо зголоситись заразъ до льокалю нашого товариства (VIII. Bezirk, Laudongasse 49 a), де функціонарѣ выдѣлу урядують вôдъ 11 до 12-ои годины передъ полуднемъ и вôдъ 6 до 8-ои вечеромъ. Ще передъ отворенемъ всесвѣтнои музично-театральнои выставы у Вѣдни (7 мая) завяжесь при нашôмъ товариствѣ для прибуваючихъ Землякôвъ зъ Галичины и Украины комітетъ информаційный. — Вôдъ выдѣлу: *Іосифъ Партицкій*, голова товариства, *Лонгинъ Бачиньскій*, за писаря.

— **Ухвалы гр. кат. синоду львôвского,** вôдбувшого ся минувшои осени, затвердила вже — якъ доносить N. fr. Presse — курія римска. Въ ухвалахъ тыхъ нема бесѣды анѣ о якихсь новыхъ змѣнахъ въ богослуженю и обрядѣ, анѣ о целебатѣ або змѣнѣ календаря, анѣ взагалѣ нема нѣчого такого, о чôмъ у насъ свого часу декотрѝ неприхильнѝ Русинамъ ґазеты тахъ богато написали ся и въ що знову дехто въ Русинôвъ на слѣпо таки повѣривъ.

— **Ще про поединокъ въ Бурдуєні.** Про поединокъ пок. Бродского въ дромъ Медвеемъ въ лѣску коло Бурдуєні въ Румуніи доносять теперь въ Ясъ, що условія поединку були дуже острѝ: стрѣляно до себе насампередъ на 20 крокôвъ а вôдтакъ постановлено що пять крокôвъ пôдходити ближше. Пок. Бродскій, котрый бувъ властителемъ Борокъ малыхъ, мавъ передъ поединкомъ продати свою маєтнôсть и якъ кажуть лишивъ по собѣ около два міліоны маєтку. Передъ поединкомъ мавъ вôнъ сказати, що хоче або згинути въ поединку або самъ вôдбере собѣ житє. Куля пробила ему руку и груди, въ наслѣдокъ чого вôнъ на мѣсци померъ. Тѣло убитого полишено на мѣсци и якъ бы не то, що побережникъ почувши выстрѣлы въ лѣсѣ, почавъ заразъ слѣдити въ лѣсѣ и найшовъ трупа, були бы его присѣли псы й дике птацтво. Обороны дра Медвея пôднявъ ся, якъ зачувати дръ. Ґрекъ, оборонець въ справахъ карныхъ.

— **Огнѣ.** Мѣсточко Боянъ на Буковинѣ погорѣло страшно. Въ наслѣдокъ неосторожности паробкôвъ при куреню циґаръ повставъ огонь дня 18 цвѣтня и при сильнôмъ вѣтрѣ знищивъ въ 12 годинахъ около 40 загородъ зъ усѣми будынками господарскими. Згорѣла такожъ и греко кат. церковь. Шкода выносить бôльше якъ 50.000 зр. Огонь угасила черновецка сторожа огнева выслана до Боянъ осôбнымъ поѣздомъ зелѣзничимъ. — Дня 11 цвѣтня згорѣли въ Луцѣ, самбôрского повѣта, двѣ жидôвскѝ реальности. Въ огни згорѣло такожъ богато збôжа. Ратункомъ заняла ся енерґічно тамошна жандармерія.

— **Снѣги.** Теперѣшный холодъ мае по части свою причину въ великихъ снѣгахъ, якѝ упали въ захôдныхъ сторонахъ Европы. Такъ доносять зъ Зальцбурґа, що тамъ упавъ великій снѣгъ и покрывъ грубою верствою горы и долины. Въ Стиріи и на Шлеску упали такожъ великѝ снѣги. — Зъ Рєки доносять, що въ Истріи и на Побережу дуже постуденѣло, а цѣлый Карстъ покрывъ ся такъ грубымъ снѣгомъ, що поѣзды зелѣзничѝ поспôзняли ся въ наслѣдокъ того майже о цѣлу годину. Въ Бреґенцу, въ Тироли, лютилась оногды такъ сильна снѣговиця, що повалила стовпы телеґрафічнѝ и пôрвала дроты.

— **Бурѣ.** Въ недѣлю въ полудне лютилась сильна буря въ Краковѣ и его околици. Пôдчасъ бурѣ ударивъ громъ въ фіякеръ, стоячій передъ кладовыщемъ краковскимъ, розбивъ заднѝ колеса и скрививъ вôсь. Вôзникови не стало ся нѣчого бо стоявъ подальше. Сполошеного коня удало ся скоро успокоити. Але нашѝ бурѣ нѣчимъ противъ американьскихъ. Въ Америцѣ все „по американьски"; тамъ навѣтъ коли лютить ся буря, то не такъ якъ у насъ, але на такѝ розмѣры, що робить спустошеня на кôлькадесять миль далеко. Зъ початкомъ сего мѣсяця, якъ мы то вже коротко доносили, лютилась страшна буря въ пôвнôчнôй Америцѣ, особливо же въ полудневôй Дакотѣ. Вѣтеръ зъ снѣгомъ бувъ такъ сильный, що порозвалювавъ цѣлѝ села и мѣста, а що буря выбухла якъ разъ въ ночи, то погинули въ нѣй тысячѣ людей и цѣлѝ стада звѣрятъ. На зелѣзницяхъ настала перерва а кôлька поѣздôвъ стало цѣлу добу въ снѣгу. Найцѣкавѣйше було то, що скорый поѣздъ на зелѣзници Уніонъ-Пацифікъ, коли приѣхавъ досвѣта до мѣста Канзасъ, бувъ цѣлый на кôлька цалѣвъ грубо облѣпленый болотомъ а лѣпше сказавши, якимсь намуломъ. Лѣхтарнѣ сиґналовѝ були зовсѣмъ облѣпленѝ намуломъ такъ що свѣтло въ нихъ погасло. Такъ само були облѣпленѝ всѣ вôкна въ ваґонахъ а люде сидѣли въ нихъ серодъ темноты и якъ бы замурованѝ. Дивне се звявище поясняесь тымъ, що труба воздушна вхопила десь намулъ зъ землѣ и спустила его якъ разъ въ ту хвилю коли переѣзджавъ поѣздъ и зовсѣмъ его нимъ облѣпила. На мѣсци выставы въ Чікаґо наробила буря такожъ дуже великои шкоды заваливши кôлька будынкôвъ выставовыхъ; шкоду обчисляють на 50.000 зр. Замѣтне то, що пôдчасъ коли въ захôднôй сторонѣ шалѣла страшна буря и була студѣнь якъ середъ зимы, то у всхôднôй сторонѣ, въ Ню-Йорку була въ ту саму пору така спека якъ середъ лѣта. Въ Ню-Йорку лучило ся, що вôдъ спеки згинувъ оденъ 25-лѣтный мужчина.

— **Въ Збаражи** обôкрали невыслѣдженѝ доси злодѣѣ тамошну церковь розбивши три скарбоны и забравши зъ нихъ около 35 зр. Судъ повѣтовый розвѣвъ слѣдство за злодѣями.

— **За спôлку зô злодѣями** арештовано у Львовѣ сторожа каменицѣ при улици Курковôй ч. 9, Антона Дикета. У Дикета зроблено ревізію въ наслѣдокъ того, що вôнъ тяжко покалѣчивъ ножемъ Людвика Сикору, а при тôмъ найдено богато рѣчей походячихъ изъ крадежи. Показалось такожъ, що Дикетъ стоявъ въ тѣснôй звязи зъ арештованымъ недавно проводиремъ злодѣйскои ватаги, Валядієромъ.

— **Самоубійства.** Михайло Свѣтликъ, бувшій студентъ медицины, лѣтъ 29, вôдобравъ собѣ оногды житє черезъ повѣшенє, въ своѣмъ помешканю у Львовѣ, при ул. Паньскôй ч. 20. Причиною самоубійства була довголѣтна невылѣчима недуга грудна. — Тогожъ самого дня, въ кôлька годинъ пôзнѣйше, вôдобравъ собѣ житє Кароль Пѣхорскій, бувшій землемѣръ, выстрѣломъ зъ дубельтôвки при ул. св. Софіѣ ч. 13. Причиною самоубійства бувъ бракъ сталого заняти.

✝ Посмертнѝ вѣсти.

Фридрихъ Боденштедтъ, славный поетъ и ученый нѣмецкій, заслуживші ся немало такожъ для нашои устнои літературы, померъ дня 28 с. м. въ Вісбаденѣ на запаленє легкихъ. Боденштедтъ родивъ ся дня 22 цвѣтня 1819 р. въ Пейне въ Гановерскôмъ въ Нѣмеччинѣ и кôнчивъ науки університетскѝ въ Ґетинзѣ, Монаховѣ и Берлинѣ. Въ 22 р. житя приѣхавъ вôнъ до Москвы яко учитель молодого россійского князя Ґаліцина и тутъ выучивъ ся россійской мовы и літературы та переводивъ опôсля на нѣмецку мову поезіи россійскихъ поетôвъ Пушкина и Лермонтова. Пôзнѣйше выучивъ ся вôнъ и нашои мовы, ѣздивъ по цѣлôй Украинѣ, записувавъ пѣснѣ народнѝ и перекладавъ ихъ на мову нѣмецку. Тымъ способомъ призбиравъ вôнъ спору збôрку украиньско-рускихъ пѣсень, до котрои долучивъ ще розвѣдку о історіи козакôвъ и выдавъ яко окрему книжку пôдъ заголовкомъ „Поетична Украина" (Die poetische Ukraine). Вѣчна честь и память поетови сему и чоловѣкови, що оденъ изъ першихъ познакомивъ заграницю зъ богатствомъ нашои народнои поезіѣ!

Померли: У Львовѣ, Евгеній Радецкій, урядникъ маґістрату, въ 55-ôмъ роцѣ житя; Константинъ Соколовскій капітанъ краєвои обороны въ 51-ôмъ роцѣ житя; Игнатій Махницкій, еморит. радникъ рахунковый фінансовои дирекціѣ въ 77-ôмъ р. житя; на Куньпарковѣ, Теодоръ Ижицкій въ 53-ôмъ роцѣ житя; въ Козловѣ, Вартоломѣй Наварецкій, бурмістръ и основатель тамошнои касы задатковои; въ Вашкôвцяхъ на Буковинѣ, Вікторія зъ Діяконовичѣвъ Поповичева, мати проф. а теперь окружного инспектора на Буковинѣ, О Поповича въ 55-ôмъ роцѣ житя; — въ Свистѣльникахъ Григорій Бринецкій пѣвець церковный и членъ „Просвѣты"; въ Бохни, Ив. Сасъ Тустановскій, емерит рад. правительства и староста въ 70-ôмъ роцѣ житя; — Мих. Городискій емерит. офіціялъ зелѣзниць державныхъ.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Прага 21 цвѣтня. Рада громадска ухвалила завôзвати ческихъ послôвъ, щобы не скорше голосували за будôвлями вѣденьскими, ажь такій самъ проектъ буде предложеный и для Праги.

Римъ 21 цвѣтня. Король и королева мають по народнôмъ торжествѣ выѣхати до Почдаму въ гостину до нѣмецкого цѣсаря зъ ревізитою за его гостину въ Монци.

Берлинъ 21 цвѣтня. Власти пограничнѝ дôстали строгій наказъ допильнувати, абы плямистый тифусъ не занесено зъ Россіѣ до Нѣмеччины.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Инсераты („оповѣщеня приватнӣ") якъ для „Народнои Часописи" такъ також для „Ґазеты Львôвскои" принимае лишь „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

ВСЯКӢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадной провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

4½% листы гіпотечнӣ.	**4%** пожичку пропінаційну галицку.
5% листы гіпотечнӣ преміованӣ.	**5%** „ „ буковиньску.
5% листы гіпотечнӣ безъ преміи.	**4½%** пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½% листы Тов. кредитового земс.	**4½%** пожичку пропінаційну угорску.
4½% листы Банку краевого.	
4½% пожичку краеву галицку.	

4% угорски Облигации индемнизацийнӣ,
котрӣ то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуе
и продае **по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.**

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймае вôдъ Вп. купуючихъ всякӣ выльосованӣ, а вже платнӣ мѣсцевӣ паперы цѣннӣ, якъ також **купоны за готовку**, безъ **вся́кои провізіи**, а противно замѣсцевӣ лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрӣ самъ поносить. 2

ГАЛИЦКІЙ 7

БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

почавши ôдъ 1 лютого 1890 поручае

4% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 30 дневымъ выповѣдженемъ

3½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

зъ 8 дневымъ выповѣдженемъ, всѣже знаходячӣ ся въ обѣзѣ

4½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

зъ 90 дневымъ выповѣдженемъ, будуть опроцентованӣ почавши вôдъ дня 1 мая 1890 по 4% зъ дневымъ терминомъ выповѣдження.

Львôвъ, дня 31 сѣчня 1890. **Дирекція.**

АЛЬФРЕДЪ ФРЕНКЕЛЬ,

въ центральнôмъ складѣ

у Львовѣ улиця Гетманьска ч. 12

Властитель широкозвѣстнои фабрики чоботôвъ въ Медлінґу, поручае Вп. Публицѣ на весняный сезонъ свôй богато заосмотреный складъ товарôвъ чоботныхъ, зъ найлѣпшого матеріялу, дуже солідного выробу, вся́кого краю, для мущинъ, дамъ и дѣтей, по дивно дешевыхъ, сталыхъ цѣнахъ фабричныхъ, якӣ суть вытисненӣ на пôдошвахъ.

На головный складъ у Львовѣ, ул. Гетманьска, ч. 12, наспѣвъ теперь свѣжій транспортъ въ 12560 паръ мужескихъ, 12560 паръ дамскихъ и 25200 паръ дѣточихъ черевикôвъ и чоботъ, де то також знайде хорошу обслугу вся́ке замовлене, въ каждôмъ напрямѣ вôдповѣдно до смаку, зъ великою точностію пôдъ провою мого выпробованого заступника

ЛЕОНА РАНДА.

О численнӣ замовленя упрашае уклôнно

55 **Альфредъ Френкель.**

Дра Фридриха Ленґіля

БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючій зъ березы наверченои, уходивъ вôдъ запамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису вынахôдця переробленый на бальсамъ, набирае вже майже чудесного дѣланя.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлюе ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стае свѣтло бѣлою и делікатною.

Сей Бальсамъ выгладжуе морщины на лици и вôспôвку и надае ему краску молодости; шкôрѣ надае вонъ бѣлость, делікатность и свѣжость, въ найкоротшôмъ часѣ усторонюе веснѣвки, роднмӣ пламы, червоность носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка вразъ зъ приписомъ ужитку вр. 1·50.

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**

найлагôднѣйше и для шкôры найзноснѣйше, кавалокъ по **60** кр.

Знаменитӣ плужки кôннӣ

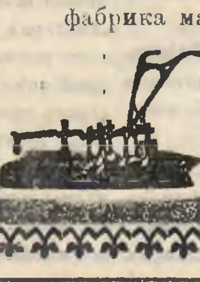
до огрѣбаня буракôвъ и картофель, також

ВСѢЛЯКӢ ИНШӢ МАШИНЫ РÔЛЬНИЧӢ

якъ найточнѣйше выконченӣ поручае

УМРАТЪ и СПÔЛКА

фабрика машинъ рôльничихъ въ **Празѣ-Бубно**

Катальоги на жадане даромъ.

Превосходнӣ свѣдоцтва до діспозиціѣ.

Філія у Львовѣ,

улици Городецка число 61. 47

Австрійско-угорска

FINANZ-KUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, **побôльшити** его обемъ а то такъ що до **формату** якъ и що до **змѣсту** нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ **фінансовӣ и господарскӣ обявы обширно и предметово.** Всежь при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѣй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якӣ на насъ накладае побôльшене обему, **высокôсть предплаты** зôстае **незмѣнена**, така якъ доси, бо мы намагаемо знайти больше розповсюднене.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатӣ змѣстомъ числа **1 зр.**

Адміністрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.